

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Aidani, Episcopi Lindisfarnensis. Ex ea quæ est per Venerabilem Bedam lib. 3. cap. 3. & sequent. Historiæ Ecclesiast. Gentis Anglorum. Migrauit è corpore anno Domini 651.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

quanto à S. Bononio affectus esset benefici
contestatus est.

VITA S. AIDANI, EPISCOPI LIN-
disfarnensis. Ex ea qua est per Venerabilem
Bedam lib. 3. cap. 3. & sequent. Historia Ec-
clesiast. Gentis Anglorum. Migravit è imperio
anno Domini 651.

Vide S. To-
onk Annal.
C. Baron.

31. Augu.

Benignitas
Aidani in
pauperes.

Studiū eius
in captiuos.

SANCTVS Aidanus ex Insula Hu ex mo-
nasterio ibidem, ad prouinciam Anglorū
fide & pietate imbuendam destinatus est
Episcopus; qui omnibus admirandæ sanctitatis
ornatus insignibus, haud exiguos in vinea Do-
mini faciebat fructus. Nam vt exemplo magis
quàm verbo, Christianæ vitæ præstariam cum
fidelibus tum infidelibus declararet, pedes
loca cuncta peragrans, antè omnia strenuā mi-
sericordiæ operibus nauabat operam, ac ple-
na manu, quidquid à Regibus alijsque dynasti-
accipiebat, in pauperes erogabat; aliosque si-
militer ad misericordiæ æmulationem prouo-
cabat. Vbicunque verò locorum degebat, tam
ille quàm qui ei socij adhærebant, assiduò cæ-
lestium rerum meditationi dediti erant, suā
uissimèque ex sacris scripturis in itinere com-
mentabantur; quò mentes eorum sinè inter-
missione pabulo diuini verbi pascerentur. In
redimendis verò captiuis præcipuum eius elu-
xit studium: quos deindè disciplinis sanctio-
ribus imbuebat, ac in discipulos suscipiens, ad
sacerdotalem gradum prouehebat: ratus pe-
rū esse si vinculis soluerentur corporeis, mi-
etiam veram, integramque animæ libertatem
con-

consequerentur. Fertur autem quod cum Osvaldus Rex de provincia Scotorum postulasset Antistitem, missus ei fuerit primò austeriorum animi vir: cuius doctrinam paulò seueriorum cum populus egrè ad aures animosque admitteret, & is oleum & operam docendo monendoque perderet, redijt in patriam; gentem duræ ac barbaræ mentis, cælestis doctrinæ minime capacem esse asserens. Quo audito, Aidanus in concilio ubi hæc tractabantur surgens ait: Equidem frater existimo te minùs illius Apostoli observantem fuisse; ubi docet, indoctis auditorib. primò lac doctrinæ mollioris porrigendum esse, donec paulatim enutriti verbo Dei ad solidiora diuini verbi pabula, fumentum idonei inueniuntur. Huic Aidani dicto mox ab omnibus acclamatum, & communi consilio decretum est, ut ipse antistes ad gentem illam Christianæ disciplinæ rudimentis imbuendam mitteretur.

Huius igitur reuerendissimi Antistitis disciplina Rex Osvaldus, cum ea, cui præerat, Anglorum gente, præclarè institutus, admirandos in brevi in fide ac pietate fecit processus: unde & multis maioribus honorum & regni titulis, etiam in hac vita à Deo decorari meruit. Quo ad cælestia regna deindè translato, Osvaldus frater eius haud minore pietate vir; regni suscepit gubernacula. Qui die quodam, ut animi suum amoris & beneuolentiæ plenè Aidano declararet, equum optimum & regalibus stratum phaleris donauit, ut eo deinceps vestitus, varios itinerum labores faciliùs superaret. Accidit autè, ut paruo interiecto tempore Aidanus

1. Cor. 8.

Discretio
viri
tutum
ma-
ter.

Vide egre-
giam Aida-
ni in paupe-
rem libera-
tatem.

Aidanus antistes pauperem quendam infirmum precibus stipitem postulantem obuiam haberet: cui cum nihil, quod tribueret, ad manus haberet, ilicò defiliens, equum cum regis ornamentis prompta manu ac hilari vultu tradidit. Erat enim antistes mirificus pauperum cultor, & beneficus admodum miserorum pater. Hoc verò ut fama ad regias aures est perlatum, visus Rex aliqua animi affici ægritudine: atque ad prandium Episcopo ait: Ecquid est hoc Domine antistes, quod equum regium, quem te proprium habere continebat, pauperi largitus es? Nunquid non habemus equos viliores plurimos, aliaque quibus pauperibus consuli benignè poterat, quod donum regium speciali amore tibi traditum, alteri dares? Cui statim Antistes: Quid, inquit, loquitur Rex? Num tibi charior est iste filius equi, quam filius Dei.

*Nota quam
tus honos
Episcopo ab
rege defera-
tur.*

Quibus dictis, Episcopus quidem suo reedit loco: Rex verò, quod è recenti venatu venisset, ad focum concessit: moxque altius verba antistitis menti infigens, festinus accedens ad pedes se Episcopi abiecit; suppliciter postulans, ut sibi placatus esset: quia nunquam, inquit, deinceps præscribam, quantum de nostra pecunia filijs Dei tribuas. Episcopus, visa tanta Regis humilitate, pio quodam horrore perfunctus eum leuauit; verbisque suauissimis ab omni tristitia ad hilaritatem reuocauit. Indè paulò post, Rege omni hilaritate perfuso, sanctus antistes profusis lachrymis ex imo pectore gemitus trahere coepit. Quem cum presbyter eius, patria lingua Regi & domesticis eius ig-

nota,

nota, causam tantarum lachrymarum gemitumque interrogaret, respondit antistes: scio, inquit, hanc gentem pio & sancto hoc rege indugnam; ideoque breui ex hac misera vita, ad regna cœlestia transferendum. Nec multo post, dira Antistitis præsagia; tristi Regis funere impleta sunt: Sed & ipse Aidanus antistes, non plus quam duodecim post occisionem Regis, quem amabat, dies, id est pridie Kalend. Septembris, de seculo ablati, perpetua laborum suorum à Domino præmia recepit. Qui cuius fuerit meriti, etiam miraculorum signis interitus arbiter edocuit.

Presbyter quidem Vtta nomine, admiranda gravitatis & prudentiæ vir; ideoque apud principes omnes cum primis honoratus, cum Canuam (adducturus inde Regi Osfridino coniugem, filiam Eduini Regis Eanfredam) mitteretur, accessit ad Episcopum, preces eius & benedictionem, ut prospero itinere legationem obiret, petiturus. Cui Antistes benedictionem impartiens, vasculum olei consecrati tradidit dicens: Scio quanta vos in mari tempestas quassabit; quantisque fluctibus nauim involuet; sed tu memento hoc oleum sequentibus obijcere vndis: quo ilicò sedatis ventis, optata redibit tranquillitas; vosque cupito itinere domum remittet. Quæ cuncta, ut prædixerat antistes, ex ordine completa sunt. Et quidem in primis cum furentibus vndis pelagi navis fluctuaret, frustra que vim tempestatis euigilante magistro, cum ipso iam penè interitu luctarentur; presbyter memor olei sibi traditi, assumpta ampulla, ex eo in pōtum

misit;

*Præclara
Aidani propheta
& miracula.*

*Obserua his
vim rerum
benedictarum.*

misit, & statim, ut prædictum erat, immanis
lagi furor quieuit.

*Prima ora-
tionis S. Ai-
dani.*

Fertur etiam, huius Antistitis virtuteaque
oratione, regiam urbem, quæ ex Bebbæ Regi-
næ quondam vocabulo cognominatur; neque
obsidione, neque armis hostilibus capi potuisse.
Nam cum Merciorum exercitus, Penda Du-
ce, urbem longa obsidione pressam, opportu-
num nactus ventum illato igne comburere in-
teretur, Aidanus qui tunc haud procul ab urbe
in Insula Farne morabatur, ventis furentibus,
globum ignis ac fumum supra muros urbis ex-
halare conspiciens, eleuatis ad cælum oculis,
manibusque, cum lachymis dixit: Vide Domi-
ne, quanta mala facit Penda. Quo dicto, statim
mutati ab urbe venti, in eos, qui accenderant,
flammarum incendia retorserunt: ita ut aliqui
læsi, omnes territi, ab urbis, quam diuinitus iu-
uari cognouerant, oppugnatione cessarent.

*S. Cuthberti
vitam ha-
bet lector
20. Marti,
Tom. 1.*

Obijt autem vir sanctissimus, septimodecimo
Episcopatus sui anno, in Insula Lindisfar-
nensi, in fratrum cœmeterio sepultus
cuius animam S. Cuthbertus ab
angelis in cælum de-
ferri vidit.

SEPTEM.